

***Kam se mohu uchýlit před tvým duchem, kam až utěci před tvou tvář?
I kdybych vystoupil na nebe, ty jsi tam, i kdybych ulehl v podsvětí, i tady jsi!***

Bože, svěřujeme ti všechny hledající, kteří tě ještě nepoznali. Ukaž jim svou tvář a dej jim poznat své milosrdenství.

I kdybych si připjal křídla jitřenky a spočinul na nejzazším moři, i tam mě povede tvá ruka a uchopí mě tvá pravice.

Bože, svěřujeme ti všechny poutníky a cestující. Dej, ať na svých cestách pamatují, že jsou především na cestě k tobě.

I kdybych řekl: »Aspoň temnota mě skryje a noc mě obklopí místo světla«, ani tma ti nebude tmavá, noc jako den se rozjasní: temno je pro tebe tak jako světlo.

Bože, svěřujeme ti všechny zoufalé a lidi beznaděje. Dej, ať v jejich srdcích zazáří tvé světlo a ať se jejich život naplní smyslem a radostí.

Tys přece stvořil mé ledví, utkal jsi mě v lůně mé matky. Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně, úžasná jsou tvoje díla.

Bože, svěřujeme ti všechny ještě nenarozené životy. Dopřej jim, ať se jim dostane láskyplného přijetí a péče milujících lidí.

Dokonale znáš mou duši, má podstata ti nezůstala utajena, když jsem byl tvořen v skrytu, spřádán v hlubinách země. Tvé oči viděly mé skutky a v tvé knize jsou zapsány všechny; dny byly stanoveny dříve, než jediný z nich nastal.

Bože, svěřujeme ti všechny mladé lidi, kteří hledají svou cestu životem. Dej jim světlo svého Ducha, odvahu, ochotu a velkodušnost.

Zkoumej mě, Bože, a pozněj mé srdce, zkoušej mě a pozněj mé smýšlení!

Pohleď, zda jdu cestou špatnou, a veď mě cestou odvěkou!

Bože, svěřujeme ti všechny myšlenky a touhy které nosíme v srdci my nebo naši drazí. Ty sám je naplň podle své nesmírné lásky.

Otče náš...

Společně: Ježíši, Božský Mistře, klaníme se ti jako jednorozenému Synu Božímu, který přišel na svět, aby dal lidem život v hojnosti. Děkujeme ti, že svou smrtí na kříži jsi nám zasloužil život, který nám uděluješ ve křtu a že nás živíš eucharistií a ostatními svátostmi. Žij v nás, Ježíši, a dej nám Ducha svatého, abychom tě mohli milovat celou svou myslí, ze všech svých sil a celým svým srdcem a abychom mocí tvé lásky milovali své bližní jako sebe sami. Rozhojňuj v nás činnou lásku, abychom jednou, až budeme z hrobu povoláni k životu ve slávě, byli sjednoceni s tebou ve věčné radosti v nebi.

Píseň (61): 1. Den jak den toužím jít za tebou, být tvojí, Pane můj. Žít s tebou, tobě dát duši svou, být tvojí, Pane můj. ***Ref.:*** Lásko, ty věčná, s námi zůstávej a dej pokoj svůj všem nám. V pokorné prosbě ruce spínáme, ty skloň se milostivě k nám. ***4.*** Den jak den chceme jít za tebou, být tvoji, Pane náš. Sloužit všem, aby též mohli žít, být s tebou, Pane náš.

„Mnoho jich uvěřilo v jeho jméno, když viděli znamení, která konal“ (Jan 2,23)

Z přípravné katecheze

Středem Ježíšova života je zpráva o příchodu Božího království. Ježíšovo kázání se točí kolem zvěsti o Božím království. Srdcem jeho kázání je věta: „Přišlo k vám Boží království.“ Když říkáme Boží království, myslí se tím „Boží moc“. Je to sám Bůh. Příchod Božího království znamená příchod samotného Boha, který nás zve, abychom měli podíl na jeho božském životě. Ježíšovo kázání o Božím království není o Božích právech, je spíš o štěstí člověka, který přijme jeho nabídku. Ježíš oznamuje tu nejlepší zprávu pro člověka. Touhy člověka, nejhlubší přání lidského srdce, se naplňují v setkání s Ježíšem. Zde je jasně vidět, že splnění ryze lidských tužeb není výsledek naší snahy, ale čin Boží, dar od Boha, který vděčně přijímáme.

Píseň na výstav (37):

Králi, milost nám dej, přijď a uzdrav naši zem, očisť ji svým Duchem, uzdrav dotykem. Klaníme se, vzýváme jméno tvé, ó Pane. Přijď s láskou svou sem k nám.

Úkon klanění

S: Věřím, můj Bože, že jsem před tebou, že ty mě vidíš, nasloucháš mi a promlouváš ke mně.

V: Pane Ježíši, přicházíme k tobě a věříme, že ty nás očekáváš a miluješ. Ať je tvé slovo světlem na naší cestě a ať nás vede na každém kroku. Ať je pro nás pevnou oporou a stálým vzorem.

S: Můj Bože, ty jsi nesmírně veliký a svatý. Klaním se ti. Všechno, co mám, pochází od tebe. Děkuji ti.

V: Není to náhoda, že jsme zde před tebou. Z tvých rukou přijímáme tvé dary a víme, že ti na nás záleží, že ty nás vedeš a chráníš. Děkujeme ti a prosíme tě o milost, ať stále žijeme ve vědomí tvé přítomnosti.

S: Můj Bože, tolikrát jsem tě už urazil(a), z celého srdce tě prosím, odpusť mi.

V: Když večer obracíme svůj pohled k tobě, často se cítíme obtíženi svými chybami a omyly. Vzpomínáme si na chvíle, když jsme zavřeli oči před dobrem, které jsme mohli udělat. Vybavujeme si chvíle, když jsme si zacpali uši před tvým tichým hlasem a dělali jsme věci po svém. Ve tvé přítomnosti však cítíme, jak velká je tvá láska a tvé milosrdenství.

S: Můj Bože, ty jsi nesmírně milosrdný. Prosím tě, naplň mé srdce milostmi, které potřebuji na cestě k tobě.

V: Prosíme tě o pomoc, posilu a útěchu – pro sebe, pro své drahé, pro církve i pro celý svět. Ať všichni pocítí tvou přítomnost. Ať všichni pochopí, že jsou milováni.

Ty znáš naše životy. Ty víš, jaký je smysl času, který nám dopřáváš k žití. Osvěcuj před námi cestu za tebou a dej, abychom z ní nikdy nesešli.

Píseň (206):

Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi. Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete. A já vám, praví Pán, já vám odpočinek dám. Já vám, praví Pán, já vám odpočinek dám.

Společně: Ježíši, Božský Mistře, klaníme se ti jako vtělenému Slovu, poslanému Otcem, aby učilo lidi pravdám, které dávají život. Ty jsi nestvořená Pravda, jediný Mistr, ty jediný máš slova věčného života. Děkujeme ti, že jsi v nás zažehl světlo rozumu a světlo víry a povolal jsi nás do světla slávy. Věříme a celou svou mysl podřizujeme tobě a církvi. Ukaž nám poklady své moudrosti, dej nám poznat Otce a učíš z nás své pravé učedníky. Posilni naši víru, abychom mohli dojít věčného nazírání v nebi. Amen.

Píseň (98):

Přijď, přijď, Duchu Boží, přijď, vždyť ti teď nabízím srdce své.
Přijď a dej napít vody duši mé, přijď ty, vátku Boží.

Naslouchám Božímu slovu

Z evangelia podle Jana

Jan 2,13-25

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovcemi a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.“ Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím!“ Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let – a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“ On však to řekl o chrámu svého těla. Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl. Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnoho jich uvěřilo v jeho jméno, když viděli znamení, která konal. Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo něco o lidech vykládal. Sám totiž věděl, co je v člověku.

Píseň (42):

Naplň, Pane, naplň mne, naplň Pane, mocí svou dnes srdce mé.
Jsem jen tvůj, jen tvůj, chci dělat, co chceš sám, tak mne naplň, Pane, žádám, tak mne naplň, Pane, žádám.

Zkoumám svůj život ve světle Božího slova

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. – Třetí den byla svatba v galilejské Káně... Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.

Kde se setkávám s Ježíšem? Pouze při bohoslužbách v kostele, nebo je pozván do každé situace v mém životě?

Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat? – To byl v galilejské Káně počátek znamení... a jeho učedníci v něj uvěřili.

Na které straně stojím já? Mezi těmi, kteří pořád požadují znamení, nebo mezi těmi, kteří uvěřili?

Chvilé ticha

Společně: Ježíši, Božský Mistře, klaníme se ti jako jediné cestě k Otci. Děkujeme ti, že ses stal naším vzorem. Zanechal jsi nám příklad nejvyšší dokonalosti a pozval si nás, abychom tě následovali. Přicházíme do tvé školy a chceme žít podle toho, co nás učíš. Přitahuj nás k sobě, abychom kráčeli ve tvých stopách, vzdávali se sebe samých a hledali pouze Boží vůli. Rozhojňuj v nás činnou naději a touhu po tom, abychom byli při posledním soudu uznáni tobě podobnými a mohli být navěky s tebou.

Píseň (45): Osvobod' nás pravdou, obnov tvář země.

Prosím za sebe i za druhé, aby Boží slovo naplnilo náš život

(srov. Žl 193)

Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš, ty víš, když sedám i když vstávám. Poznáváš mé myšlenky již zdálky; ať jdu nebo ležím, ty to určuješ, všímáš si všech mých cest.

Bože, svěřujeme ti všechny opuštěné, kteří mají pocit, že na ně všichni zapomněli. Dej jim pocítit svou láskyplnou péči.

Slovo ještě nemám na jazyku: hle, už je znáš, Hospodine, celé.

Bože, svěřujeme ti všechny politiky a veřejné činitele. Ty veď jejich slova, ať nespolehají na svou chytrost, ale nechají se vést tvou moudrostí.

Obklopuješ mě zezadu i zpředu a kladeš na mě svou dlaň.

Bože, svěřujeme ti všechny pronásledované a utiskované. Ujmi se jich a chraň je.

Podivuhodná je pro mě tvá znalost, vznešená a nepochopitelná.

Bože, svěřujeme ti všechny studenty, učitele, profesory a badatele. Dej, ať je pro ně vrcholem veškeré moudrosti láska k tobě.